

סיכום של העדות- מוייסי פרומקין

מוייסי פרומקין, יצא להתמחות במקצוע אותו למד אך בדיוק בתחילתה מתחילה המלחמה.

מוייסי חוזר לעיירת מולדתו על מנת לקחת את מסמכיו ולהזהיר את משפחתו מהמלחמה הקרבה אך אינו מצליח לשכנע את משפחתו לעזוב ועוזב בעצמו. כל משפחתו שנשארה בכפר נטבחה בערב סוכות. מוייסי המשיך להילחם ונפטר משיבה טובה. (סבא של אמלי פטיוק - חברת קבוצה)

זכרונות רדופים

שם הפרויקט- זכרונות רדופים

חברות הקבוצה- אבישג אופיר, אמילי פטיוק ושלי אוקון

בתחילת הפרויקט, לא הצלחנו להאמין שנעמוד בכל הזמנים שהוצבו לנו, בייחוד בגלל שאנו בונות משהו לבד כמעט ואפס והקושי הגדול שלנו היה שידענו שאסור לנו בשום צורה שהתוצר הסופי שלנו יצא חלילה מזלזל בגלל הנושא החשוב.

בחלק ההתחלתי של בחירת עדות, לא הייתה לנו בעיה גדולה, מכיוון שהסכמנו באופן גורף על העדות של מוייסי פרומקין. ידענו בתור התחלה שאנחנו רוצות לעשות סרטון על אדם מן המשפחה של אחת מאיתנו, לכן אנחנו לקחנו את הנושא ברצינות וידענו שלא משנה עד כמה יהיה קשה, נעבוד יחד וברצינות.

לאחר בחירת העדות, לא חשבנו ישר ללכת על הכיוון שהסרטון יהיה אירוע שמוייסי חלם. אנחנו הגענו אחרי הרבה התלבטויות להחלטה הזאת בגלל שאנחנו רצינו לעשות סרטון שהוא לא מאוד מסובך אבל מאוד דרמטי ומהדהד. הצורה שבה החלטנו לבטא את הדרמטיות עם כך שהסרטון מחולק בין המפגש הלא צפוי של מוייסי עם משפחתו לרגע בו החייל לצדו מעיר אותו למציאות שלו, מבטא בסופו של דבר גם מסר מאוד חשוב. המסר הוא שחשוב להילחם למען העתיד אך גם לא לשכוח את אלו שנשארו מאחור.

בתור קבוצה, השלב היותר תיאורטי של בחירת עדות וכתיבת תסריט לא היו לנו מאוד קשים אבל, הקשיים האמיתיים שלנו בתור קבוצה החלו להגיע בהמשך תהליך העבודה כשהתחלנו להגיע לשלב של תכנון הצילומים. ראשית, התקשנו מאוד למצוא שחקנים שיסכימו לגלם את הדמויות וגם כתוצאה מכך שינינו חלק מהתפקידים. מעבר לכך בצילומים עצמם, הייתה לנו בעיה למצוא למוייסי ולחייל השני מדים. אבל, לשמחתנו בסוף הצלחנו להתגבר על הקשיים האלו על ידי אלתור מדים ולמדנו גם שאנחנו צריכות לסמוך על עצמנו ולדעת לאלתר כי לא תמיד נצליח להשיג עזרה. ובסופו של דבר, למרות כל הבעיות שנתקלנו בהם, אנחנו מרוצות למדי מהתוצאה.

בסופו של דבר, אנחנו מאמינות שהפרויקט תרם לנו משני אספקטים משמעותיים. ראשית, עם ההתעסקות בנושא הקשה של השואה, אנחנו למדנו לכבד אותה יותר ולא לשכוח את הזוועת שהתרחשו שם. מהאופן ההפקתי, אנחנו שהתנסנו לראשונה בתחומים שונים של עולם הקולנוע שכללו בין השאר תסריטאות, בימוי והפקה וזה לימד אותנו רבות על העולם של הקולנוע ונתן לנו ניסיון מעשי וההבנה שאפילו להפיק סרטון קצר זה לא כל כך פשוט כפי שזה נראה. מבחינתנו כקבוצה, הפרויקט כולו לימד אותנו לשתף פעולה בצורה טובה יותר ולדעת לתמוך ולעזור אחת לשניה במידה ומישהי מתקשה בלעשות משהו. אז לסיכום, הפרויקט תרם לנו המון ידע.